

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. , 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Д.И.П.

при участието на секретаря П.Т.А.
като разгледа докладваното от Д.И.П. Гражданско дело № 20211860100769
по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 530 - чл. 541 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във връзка с чл. 19, ал.1 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/.

Образувано е по молба на П. Н. М., с ЕГН: *****, подадена чрез упълномощения адв.С.М., с която се иска да бъде допусната промяна на фамилното име на молителката от М. на М..

В молбата се твърди, че промяната на фамилното име се налага поради важни обстоятелства, а именно: че носената от нея фамилия е тази на съпруга ѝ, с когото са във фактическа раздяла и носенето на неговата фамилия е проява на общност, каквато между тях вече не съществува. Сочи се, че молителката се чувства лично и обществено удобно с фамилията на своя род-М..

В съдебно заседание молителката П. Н. М. се явява лично, като заявява, че поддържа подадената молба и моли съда да я уважи, допускайки промяна на фамилното ѝ име поради наличието на значими за нея обстоятелства.

Заинтересованата страна в производството- О.П., не изпраща представител, но изразяват становище в писмена молба, подадена чрез адв.М.М.. Сочи се, че от понятието „важни обстоятелства“, на основание на които съдът може да допусне промяна на име, не следва да се изключва субективното желание на лицето да носи определено име като част от правото му на самоопределяне в случай, че промяната няма за цел въвеждане в заблуждение на органите на реда или определени институции. Счита се обаче, че чл.53 СК е уредил изрично възможността за смяна на фамилното име след развода, но не и по време на брака.

В съдебно заседание ПРП се представлява от Прокурор А.А., който счита, че няма

законови пречки да бъде допусната промяна на името. Счита още, че са установени важни обстоятелства по смисъла на чл.19 ЗГР, с оглед на настъпили фактически изменения в отношенията между молителката П.М. и нейния съпруг С.М., поради което моли съда да постанови решение, с което да уважи молбата.

Съдът, като съобрази изложените доводи, както и събраните доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото са събрани писмени доказателства, разпитан е един свидетел и е изслушана лично молителката.

Видно от представеното към молбата удостоверение за раждане, издадено от О.П., молителката е родена на 22.04.1971г. в гр.П. и е с рождено име П.Н. М..

Видно от представеното удостоверение за сключен граждански брак, издадено на 20.12.2021г. от община З. С.П.М. и П.Н. М. са сключили граждански брак на 19.07.1997г. и съпругата е приела фамилното име „М.“. Няма данни и не се твърди бракът да е бил прекратен, дори напротив- сочи се, че същият е все още съществуващ.

Представен е трудов договор от 11.07.2019г., сключен между „Д.В.Т.“ ООД и П. Н. М., с който молителката е назначена като „технически сътрудник“ в гр.С..

Видно от свидетелство за съдимост на П. Н. М., издадено на 20.12.2021г., същата не е била осъждана.

Видно от удостоверение, издадено от Районна прокуратура-П., към 03.01.2022г. срещу П. Н. М. няма обвинения по неприключени наказателни производства.

В изисканата от ТД на НАП С. справка е отразена информация, извлечена от информационната система на НАП, от която се установява, че П. Н. М. има задължения във връзка с подадени декларации в качеството ѝ на самоосигуряващо се лице, като има данни и за образувано изпълнително дело от 2015г.

По справка на Областна Дирекция МВР-С. за П. Н. М. не е имало и няма наложена принудителна административна мярка „Забрана за напускане на страната“.

Съгласно чл.534 /ГПК/, съдът е постановил лично явяване на молителката в съдебно заседание, която е заявила, че от няколко години живее в гр.С. и там я познават с брачното ѝ име, но тя не желае вече да носи това име, защото не се чувства „комфортно“ с него и изпитва неудобство, тъй като от няколко години не се свързва с тази фамилия. Декларира, че със завеждане на делото за промяна на име не цели заобикаляне на закона по никакъв начин. Запитана защо вместо да се разведе и при развода да си върне предбрачната фамилия, е инициирала настоящото производство, молителката заявява, че към момента със съпруга ѝ нямат разбирателство за развода, а идеята ѝ е да се разведат по взаимно съгласие и се опитват да уговорят това съгласие.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на свидетелката Д.С. М. – дъщеря на молителката и нейния все още настоящ съпруг- С.М.. Свидетелката твърди, че майка ѝ и баща ѝ са във фактическа раздяла от 2017г. и от тогава не поддържат никакъв вид

комуникация, освен ако не засяга нея или брат ѝ. Твърди, че майка ѝ е казвала, че не се чувства добре носейки фамилията на бащата на свидетелката, както и че вече не иска да се представя с неговото фамилно име и не се асоциира с него, макар към момент да се представя с него. Според свидетелката майка ѝ е завела настоящото дело, защото другата страна все още не изразява желание за развод, а и до развод не се е стигнало от финансова гледна точка и тъй като в момента нямало възможност да се проведе дело за развод, майка ѝ решила да заведе настоящото дело за промяна на фамилното си име.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Молбата е процесуално допустима - депозирана е от лице, което е активно легитимирано и по отношение, на което е налице правен интерес от заявяване на такова искане.

Предметът на производството е установяване наличието на предпоставки, обуславящи допустимост на промяна на вписано в регистъра на населението обстоятелство – фамилното име на личността. В обществен интерес е стабилност и достоверност на отразените в този регистър данни, поради което именно и за допускане промяната е необходимо и достатъчно да се установи, че съществува значимо от гледна точка на обществото обстоятелство, обуславящо пренебрегване на стабилността досежно вписаните в регистъра данни. Ето защо, съдът счита, че производството по промяна на името е охранително по своя характер. По изложените съображения решението по чл. 19 ЗГР е израз не на правосъдната компетентност на съда, а на предвидената в чл.2 *in fine* ГПК компетентност да оказва съдействие при упражняването на лични права. Сега действащият закон не установява особени изисквания за производството, поради което съдът приема, че искането следва да се разгледа при общите правила на охранителното производство - чл.530 - чл.541 ГПК. Предвид изложеното, съдът намира молбата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, молбата е основателна, поради следното:

Съгласно чл.19, ал.1 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/, промяната на собствено, бащино или фамилно име се допуска от съда въз основа на писмена молба на заинтересувания, когато то е осмиващо, опозоряващо или обществено неприемливо, както и в случаите, когато важни обстоятелства налагат това. Районен съд- П. приема, че в настоящия казус е налице хипотеза, посочена във въпросния законов текст, а именно- че важни обстоятелства налагат исканата промяна на фамилното име на молителката.

Фамилното име представлява словесно обозначение на физическото лице, което служи за неговата индивидуализация, идентификация и отличаване от останалите физически лица, поради което законът допуска да бъде променяно само по изключение, при наличие на някоя от посочените по - горе предпоставки, каквато в случая съдът намира, че е налице. Правото на име и фамилия е субективно, лично, неотчуждимо и неотменимо право от категорията на естествените, свързано с определен гражданскоправен субект. Юридически то е уредено с императивни правни норми. Промяната на фамилията е регламентирана като

потестативно право, което възниква при точно определени от закона основания и се упражнява по предвиден в ГПК ред. Законодателят определя името като съставно, състоящо се от три части - собствено, бащино и фамилно, като всяка от тези части се използва при различни условия на социално общуване. В тази връзка и законът установява различни критерии за формиране на различните части на името - пълна свобода при подбора на собственото име, през вариантите за фамилно име, до стриктно указани правила за съдържанието на бащиното име.

В случая се иска промяна на фамилното име на молителката от М. на М..

Съдът намира, че са налице материалноправните предпоставки за уважаване на направеното искане по реда на чл.19, ал.1 ЗГР за допускане на промяна в фамилното име на молителката, в хипотезата на наложителността на това, поради „важни обстоятелства“. В редица актове на ВКС, със задължителен характер, например: решение № 346/25.11.2011 г. по гр. дело № 1387/2010 г. на III-то гр. отд. на ВКС, решение № 434/24.06.2010 г. по гр. дело № 712/2009 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, решение № 200/14.04.2010 г. по гр. дело № 25/2009 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, се приема, че тъй като законът не дава отговор на въпроса кои точно обстоятелства се определят като важни, те трябва да се преценяват в контекста на всеки отделен случай, като предвид основните принципи на гражданското право и общественния морал, важни по смисъла на чл.19, ал.1 ЗГР са такива лични и обществени обстоятелства, които правят носенето на името и в случая фамилията лично и обществено неудобно или неподходящо. За такива обстоятелства съдът намира установеното по несъмнен начин обстоятелство, че молителката към момента носи фамилното име на своя съпруг, но фактическата раздяла между тях, продължаваща от години, е унищожила общността помежду им и поради това молителката се чувства неудобно да продължава да носи тази фамилия, а това се явява и неподходящо, доколкото носенето от двама съпрузи на общо фамилно име е признак именно за общност, която в случая не съществува. В действителност в чл.53 СК е предвидено, че след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак. Формулировката на разпоредбата обаче според настоящия състав не изключва възможността освен след развода, възстановяването на фамилното име да стане и преди развод, стига да е налице някое от обстоятелствата по чл.19, ал.1 ЗГР. Освен това, законът предоставя избор на съпругата при сключване на брак както да запази своята фамилия от преди брака, така и да приеме фамилията на съпруга си. Така направеният избор при сключване на брака не следва да се счита за невъзвратно окончателен, като ако важни причини обусловят промяна в това решение по време на самия брак, то съдът следва да прецени причините и ако същите могат да се квалифицират като „важни“, да им се придаде нужната правна значимост посредством допускане промяна на името. В случая причините, които изтъква молителката, са „важни“. Както правилно е посочил и представителят на О.П., от понятието „важни обстоятелства“ не следва да се изключва субективното желание на лицето да носи определено име като правото му на самоопределяне, в конкретния случай-желание, свързано с принадлежност към определена фамилия -тази на родствениците си, а не тази на съпруга си, тъй като принадлежността към

неговата фамилия се е загубила с раздялата между двамата съпрузи. В действителност в общия случай производството по развод е това, в което съпругата би могла да обективира загубата на принадлежност към семейството на съпруга си и това е стандартният подход, но не непременно единственият възможен. Молителката поясни пред съда защо не е инициирала дело за развод, вместо настоящото, а именно: защото желае първо да убеди съпруга си да се разведат по взаимно съгласие. Логиката на това желание е ясна и за съда, поради което не следва да се отрича възможността на все още омъжената жена да си възвърне фамилията от преди брака. Изхождайки от гледището на закона, но и на гражданския морал, съдът намира, че искането на молителката не влиза в противоречие с тях, дори напротив- демократичността на обществото е един от неговите основни признаци, поради което важна причина за субективното желание на един човек да си промени името, е фактът, че вече не се самоопределя с него и не го чувства приемливо за самия себе си. Това възприятие на молителката относно нейното фамилно име, тя е споделила с дъщеря си, която като свидетел споделя, че родителите ѝ вече не са семейство и не комуникират по между си, както и че на майка ѝ се налага да се представя в обществото с името на съпруга си, с когото са разделени, което ѝ носи неудобство, доколкото тя не се асоциира вече със съпруга си и с неговото фамилно име. От установеното по категоричен начин, че молителката се разграничава от фамилното си име- М., съдът прави извод, че фамилията М. за нея е лично и обществено неудобна, доколкото личният и професионалният и живот са изградени върху фамилия, с която тя не се припознава.

Съдът намира още, че исканата промяна няма за цел въвеждане в заблуждение на органите на реда или определени институции. Това бе декларирано от нея и пред съда. В действителност се установи, че молителката има отразени в справка от НАП публични задължения, но промяната в нейното фамилно име не би заличило задълженията. Освен това, Съдът служебно ще уведоми НАП за извършената промяна на името на длъжника, така че същата да бъде съобразена. По делото не са налични доказателства, които да разколебават извода, че молителката е почтен гражданин, за когото съществуват „важни обстоятелства“ от лично естество, предопределящи желанието и да промени фамилното си име.

Гореизложеното, според съда, налага извършването на желаната от страна на молителката юридическа промяна и обуславя уважаване на молбата, като се допусне исканата промяна на фамилията на молителката от „М.“ на „М.“.

Така мотивиран, Районен съд- П.

РЕШИ:

ДОПУСКА, на основание чл.19, ал.1 от Закона за гражданската регистрация, промяна на фамилното име на П. Н. М., ЕГН: *****, от „М.“ на „М.“, като занаяпред същата следва да се именува П.Н. М..

ЗАВЕРЕН ПРЕПИС от настоящето решение да се изпрати на О.П. - отдел „Гражданско състояние“ за отбелязване на промяната в акта за гражданско състояние и

регистъра на населението.

ЗАВЕРЕН ПРЕПИС от настоящето решение да се изпрати на ТД на НАП С. за сведение.

СЪОБЩЕНИЯ по реда на чл. 112 от ПАС да се изпратят на служба Г. – С. област и на бюрото за съдимост при Районен съд –П. за сведение.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – П.: _____